

Naročnina za Avstro-Ogrsko; 1/4 leta K 5; 1/2 leta K 10; za celo leto K 20. — Posamezna številka 40 v. — Uredništvo in upravništvo Ljubljana, Stari trg št. 19.

Štev. 16.

V Ljubljani, v sredo 17. aprila 1918.

Leto V.

Javna prodaja kruha in prest v ukrajinskem mestecu Proskurovem, ki je zasedeno po naši vojski.

Petar Preradović.

(K stoletnici jugoslovanskega pesnika.)

19. marca 1818 se je v Grabovnici v bjelovarski županiji na Hrvatskem narodil srbskim staršem sinček Peter. Oče mu je bil vojak, stražmešter, kasneje častnik, ki se je mnogo bojeval tekom francoske vojne. Dvajset let star, je prišel Peter na vojaško akademijo v Dunajsko novo mesto, kjer je moral postati katoličan ter je tekom osmih let docela pozabil svoj materni jezik; zato pa se je naučil češčine. Kot častnik je prišel k slovaškemu polku v Milan v Gor. Italiji. Tam je pesnil v nemškem jeziku. Šele leta 1840 ga je začel tovariš Ilirec Ivan Kukuljević, častnik ogrske garde in hrvatski pisatelj, zanimati za rodni jezik in hrvatsko književnost. L. 1843 je bil Peter prestavljen v Zader, se oklenil Ilircev in njih idej ter je postal sourednik „Zore Dalmatinske“. Že v svoji drugi pesmi, ki jo je priobčil v tem listu, je zapel pesem, ki živi v duši vseh Jugoslovanov še danes:

„Zora puca bit će dana!“
(Zora vstaja, dan prihaja. . .)

Leta 1846 je izdal prvi zbornik svojih pesmi z naslovom „Pervenci“. Postal je pesnik ljubljene. Preradović kliče v teh svojih pesmih Jugoslovane in Slovane k složnemu, kulturnemu delu, k bratstvu, edinstvu in moški neomajnosti. V pesniških simbolih in proroških napovedbah kliče nas vse, naj složno delujemo in trdno verujemo v končno zmago slovanstva.

V viharni dobi 1847—1851 se je bojeval Preradović najprej v Italiji, nato je bil prestavljen v vojsko bana Jelačića v Zagreb, kjer je postal banov pobočnik. A še med bojnim viharjem je pisal pesmi in izdal leta 1851. svojo drugo zbirko „Nove pjesme.“ V dobi politične teme in absolutizma, ki je prinesla Jugoslovanom, zlasti pa Hrvatom za vse požrtvovalne dokaze brezmejne zvestobe najgorenjše razočaranje za nagrado, je pel Preradović pesmi, polne srda, obsojanja, a tudi moškega odpora proti nasilstvu. V tem času je napisal dramsko pesem „Kraljevič Marko,“ v kateri opeva svobodo, kliče na medsebojno ljubezen in slogu ter pozivlja vse Jugoslovane: „Bodite edini, postanite ponosni nase ter se zavedite, da ste en narod!“ — V dobi konstitucijski je začel peti iznova vrle domoljubne pesmi, vlivajoče uteho in silo v duše rojakov. „O, dragi moj narod,“ kliče pesnik, „ne boj se ničesar! Če zalije vesoljni potop ves svet, tvoja ladja ima vsega, česar je treba, dà, tudi svoj Ararat na Balkanu!“ — Dobrotljivost, milosrčnost, ljubezen do ideala, sanje v popolno srečo človeštva, ko izgine s sveta militarizem in se izpremeni zemlja iznova v raj, te misli polnijo poslej vse njegove pesmi. Skalno trdna je ostala njegova vera v slovanstvo in v njegovo končno zmago.

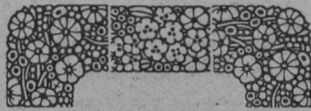
Tako je postal Preradović prorok jugoslovanski, ki je videl našo zmago v slogi in edinstvu Slovencev, Hrvatov in Srbov, ki molijo k istemu Bogu, v istem jeziku ter so udje istega telesa; bil je glasnik svobode in kot avstrijski general ni do svoje smrti leta 1872 nikdar nehal zahtevati za svoje brate Jugoslovane svobode.

Preradović je slutil, da prihaja današnja doba: zato je pesnik sedanjih naših čutov in misli, je poet duha naše deklaracije. Sto let je preteklo 19. marca t. l., odkar se je narodil, a Madžari so prepovedali Hrvatom vsakršno javno proslavo pesnika generala. V Zagrebu in Osijeku so nameravali v gledišču igrati Preradovićevo pesniško dramo „Kraljevič Marko,“ a policajska vlada je prepovedala obe predstavi; v Zagrebu je bila nameravana velika literarna

proslava na Zrinjvcu pred Preradovićevevim spomenikom, a vlada je prepovedala tudi to. Tako je zatrla madžarska vlada vsako javno slavlje ter dopustila le šolske slavnosti po Hrvatski in Slavoniji. Lepše so smeli proslaviti Jugoslovani ta jubilej v Dalmaciji. Toda tudi Zagreb ni molče prenašal madžarske sile. Dan pred 100 letnico je odkorakalo 2000 akademikov, Sokolic in druge mladine na Mirogoj. Tam so položili pesniku na grob velik venec s slovensko, hrvatsko in srbsko trobojnico ter s češkim dvobojnim trakom. Nato se je vršila na Zrinjvcu in na Jelačićevem trgu tiha de-

z venci in s trakovi jugoslovanskih barv. Tudi govori so se slišali, prepevalo se je ter se je vršilo vse zelo dostojno. Zvečer je bil ves Zagreb pokonci. Policija je postajala sirova, zgodili so se spopadi in tekla je kri brez potrebe. Strahopetna koalicija pa je v saboru slavila Preradovića. Mladina je koalicijo izžvižgala! Tako je hrvatski narod sam, proti vladi in proti policiji, lepo in dostojno proslavil spomin svojega velikega pesnika.

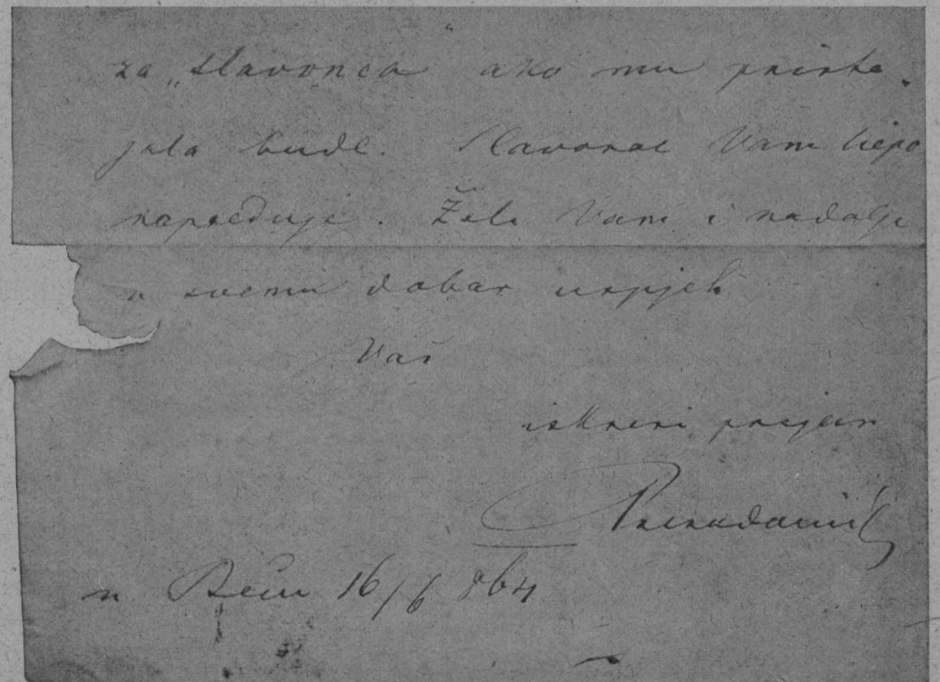
Preradović je po čustvu, jeziku in mislih jugoslovanski pesnik. Zato ga slavimo tudi Slovenci kot svojega! Citajmo

Peter Preradović.

Nagrobni spomenik Petra Preradovića.

Rokopis Petra Preradovića.

monstracija brez vika in krika. Policija je razganjala občinstvo, ki pa se ni dalo izzvati. Nato je policija odšla na pokopališče ter z groba odstranila slovenske, srbske in češke trakove!

19. marca dopoldne so bile vse zagrebške trgovine zaprte, na Zrinjvcu se je zbralo okoli 15.000 oseb, ki so pred spomenikom prepevale slovanske in jugoslovanske himne. In zopet so polagali na spomenik vence s slovenskimi, srbskimi in češkimi trakovi, a zopet jih je policija odstranjala. Popoldne je odšlo 15.000 oseb na pokopališče in grob je bil znova pokrit

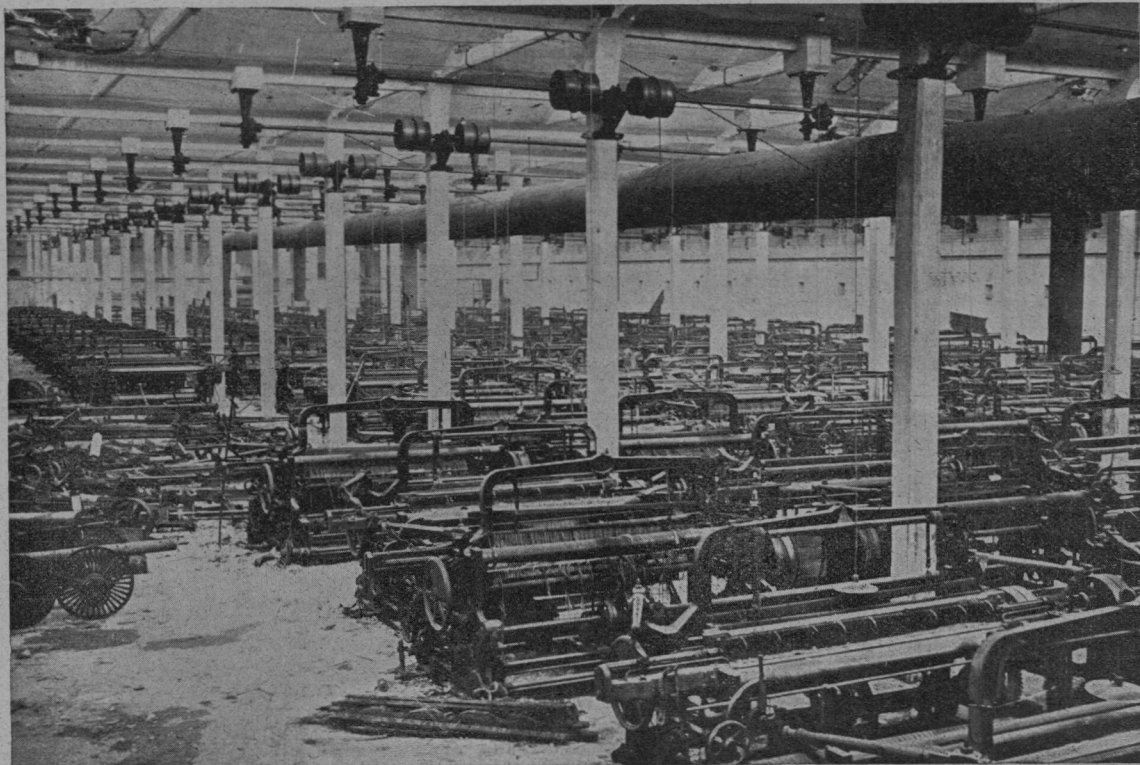
njegova dela, utrujmo se ob njih v svoji veri v končno zmago pravice in resnice, — v končno zmago slovanstva nad krivico in nasilnostjo!

E. G. Brat.

Beg za milijoni.

Roman Slovencev Amerikanca.
37. nadaljevanje.

Okoli treh zjutraj pa je posluhnil. Kaj je to? Teče li mačka toli tiho po hodnikovi preprogi? — Ali šo morda v hotelu podgane?

Iz Benečije: Predilnica za svilo v Noventu. Lahki so sicer tovarno in stroje zelo poškodovani, naši vojaki pa so vse uredili iznova.

Tedaj je začul, kako se zatika ključ v ključavnico sosednje sobe . . . Zdaj! Ona! Morda tudi on? — Duri so se tiho odprle in zaprle . . .

Čul je korake, rahel pok: prižgala je lestenec, — šumenje toalete — duri so se zopet odprle, — neznamen pok: aha, postavila je svoje čevljičke venkaj, da jih ji osnažijo! — nato so se duri zopet zaprle . . . šumenje . . . škrtanje kovčga . . . postelji se je zamajala . . . lestenec je ugasnila in . . . tiho, ničesar več . . .

Za boga, ona je smuknila spat kakor podlasica v svoj brlog! — Dodd je sedel še pol ure . . . vrtil glavo . . . posluškoval . . . zaman . . . njega ne bo! Zmučen je legel še sam in zaspal skoraj hipoma . . . Toda že ob štirih se je zbudil, kakor bi bil začutil sunek in stežka je zopet zadremal. Nemiren se je obračal, spal časi ter časi do šestih in ležal nato le še v polsnu.

Na hodniku je postajalo vedno živahnejše, snažilci so odnašali in prinašali čevlje, begale so sobarice in se razgovarjale na glas in kmalu se je začelo zvonjenje elek-

Iz Benečije: Laške postojanke ob železniškem viaduktu.

Iz Benečije: Notranjost v Tezzi po topovskem strelu opustošena.

tričnih zvoncev. Nervoznost gostov je slišno naraščala. Vsak hip je pozvonilo po enkrat, po dvakrat, po trikrat, kakor je pač veljal zvončev znak natakarku ali sobarici ali slugi.

Tudi Dodd je postal nervozen. Čutil je, da je še zelo utrujen in da mu tiči zasplost še v vseh udih. Namašil si je v ušesa vate ter se pokrtil preko glave. In zopet je zadremal za pol ure.

Toda ob sedmih je bil zopet čuječ in nevoljen je zlezal iz postelje ter se opravil.

V sosednji sobi je bilo še tiho, in ko je stopil na hodnik, je videl pred durmi še Pollyne majcene čevljičke. Kajpada, zdaj spi!

Togoten je tekel dol k vratarju:

„Ali mi morete povedati, kdaj se je vrnila dama s št. 117 v hotel?“

„To bi mogel povedati kvečjemu nočni vratar,“ je odgovoril dnevni vratar. „Toda dvomim, da bi se zanimal za posameznika.“

Dodd je sprevidel, da je odgovor čisto pravičen. Prej bi bil moral nočnemu vratarju naročiti, naj se zanima, kdaj se Polly vrne. Toda tudi to je nemogoče, ker nočni vratar je sploh še ni videl. Da bi se zdaj zahtevalo, naj si pride Polly podnevi pogledat, je nerodno in nevarno: nočni vratar podnevi večinoma spi ali gre za svojimi posli, mogel

pa bi se tudi izdati, če bi se že hotel za nagrado nastaviti v veži ter čakati, kdaj se pojavi št. 117.

„Ne kaže vam nič drugega, kakor da se postavite sami na hodnik ter doženete, odkod se vrača dama,“ je dejal ravnatelj. „Toda kam se naj skrijete? Opazi vas kak drug gost ali vas zagleda kak hotelski uslužbenec: sumljiv se mu boste zdeli . . . sitnosti nastanejo . . . pozornost se zbudi.“

„Dovolite, da si poiščem skrovišče, odkoder me ne opazi nihče, a iz katerega bom mogel sam videti vsakogar!“ je prosil Dodd.

„Če je to mogoče, ne bom ugovarjal,“ je pritrdil ravnatelj. „Ampak prej me informirate, kaj ukrenete.“

Dodd se je odpeljal z liftom zopet v III. nadstropje. V veži je šel mimo Jacka, ki je pravkar znašal kovčge v svoj kot. Videl ga je, a ni se brigal zanj. Jack pa ga je spoznal, mu obračal hrbet in hladno opravljal dalje svoj posel.

Hodnik v III. nadstropju je bil popolnoma prazen. Nikjer nikake omare, v katero bi se človek stisnil. Le ob začetku stopnic je viselo dolgo in široko zrcalo. Dodd ni našel torej nobenega skrovišča, pač pa je dognal, da so v tem nadstropju poleg sob

za tujce na koncu hodnika tudi sobe za posle in odtod navzdol ozke stranske stopnice.

Takoj mu je bilo jasno: tudi po teh stopnicah se je mogla Polly vrniti v svojo sobo. In ko je razmišljal dalje, se mu je zdelo, da je ponoči resnično prišla prav od te strani, kjer so stopnice za posle.

Svoje opazovanje je razložil ravnatelju ter ga naprosil, naj odredi, da se mu odstopiti sobica tik poselskih stopnic za prihodnjo noč. Toda ravnatelj je ugovarjal: s čim naj utemelji tako odredbo? Sobarica ima v tisti sobi svoje imetje, svojo postelj, obleko, perilo. Vse to naj bi se zdaj nenadoma in brez povoda odstranilo v to svrhu, da pride v sobaričino zanemarjeno in temačno sobo gost? Lepih in svetlih sob je vendar dovolj na razpolago. Vsi uslužbenci bodo zaslutili, da ima odredba izreden namen. S tem se morda pokvari vse. Sicer pa je Doddova domneva čisto nemogoča: po stopnicah za posle more prihajati in odhajati le poselstvo, ki ima ključke stranskih hotelskih vrat, nikakor pa ne kak gost.

preveč zatopljen v svoje misli; niti ni opazila, kako jo motrita vratar in hotelski ravnatelj, nego je odšla zopet v slaščičarno zajtrkovat.

Presedela je ondi debelo uro, in Dodd je v svoji droški že prezebal, čakaje nanjo. A ko je končno stopila na ulico, se je ozrla po čakajočih droškah s taksometri, pomigala prvi in sedla vanjo.

„Peljite me do Braniborskih vrat, potem nazaj do dvora!“ je ukazala.

„Kakor ukazujete, Vaša milost!“ je odgovoril majhni, čakati droškar širokega obraza in s težkimi čevlji z debelimi lesenimi podplati na nogah in pognal konjiča. Za njima se je vozil Dodd.

Skozi prvo ulico je krenila droška na Friderikovo cesto in okoli Bauerjeve elegantne kavarne Pod lipe. Ponašati se, bahati, paradirati — je zakon za to glavno berlinsko žilo. Široka je za tri, štiri druge ceste, dvojni lipov drevored — v štirih vrstah, — ki je nasajen po njenem središču, ji daje ime in značaj. V enakomernem po-

Novo imenovani avstrijski podadmiral pl. Fran Holub, šef mornar. oddelka v vojnem ministrstvu.

časnem trabu je prebiral konjič s svojimi kopiti čisti asfaltni tlak. Nobena stvar ne spravi berlinskega konja pred droško iz ravnotežja: prerivati se zna skozi množico in malo ga moti če ga pri tem kak paglavec izpodleze. Po asfaltnih vozniških cestah med drevoredoma in na njih zunanji strani je mrgolelo vozil, ob hišah po pločnikih, širokih kakor kak malomestni „trg,“ pa je gomazelo ljudi. Celó po jahalni stezi ob vsakem drevoredu je dirjalo nekaj častnikov in civilistov na konjih.

„Vse kakor nalašč za parado!“ si je mislila Polly. „Berlinski vladarji pač ljubijo blesk in paradni hrušč!“

Kmalu se je pritrkljala droška do impozantnih, v grškem slogu okusno zgrajenih Braniborskih vrat. Dvanajst mogočnih kamnitih stebrov nosi ploščnato strešje in na njem „Zmago“ na vozu, ki so vanj vpreženi vstric štirje bakreni konji.

Na Pariškem trgu se je droška obrnila ter tekla zopet nazaj mimo tujih poslaniških palač, med veletrgovinami, najelegantnejšimi hoteli in uredništvu najmogočnejših nemških listov, mimo vseučilišča, kraljeve knjižnice

Naši vojaki se vračajo v velikih trumah iz ruskega ujetništva v Ukrajini zopet domov. Večina ima ruske kučme.

Dodd se je jezen vrnil zopet v svojo sobo, a ko je opazil, da stoje pred Pollynimi durmi njeni čevljički še vedno nepremaknjeni, je ves ljut odšel iz hotela v kavarno na nasprotni strani ceste. Odondot je mogel ob oknu sedeč opaziti vsakogar, ki bi ostavil ali prišel v hotel. V kavarni je čital angleške in ameriške časopise, vedno se je oziral po hotelskih glavnih vratih in po hotelskih oknih, toda Polly se ni pojavila...

Saj se je zbudila šele malo pred deseto! Imenitno je spala. Predno je legla spat, je povzila prašek, ki ga ji je dal Jack z vodo. Nič je ni torej motilo, niti zvonjenja ni čula, niti je ni vznemirilo tekanje mimo duri po hodniku.

„O ta Jack! Na vse misli! — In izborno je aranžiral sinočnji sestanek... Ah, ljubi Bog!“

Smehljaj sreče ji je trepetal na rožnatih ličicah, v očeh ji je bliskalo... toda sramežljivo je zarila glavo v dvojno blazino, zamižala in šepetala:

„O, Jack! O, Jack, kako te ljubim!“

Kmalu nato je vstala, se oblekla, umila, počesala ter odšla sveža, vesela iz hotela. Jack jo je videl prihajati po stopnicah, a hitro je izginil boječ se, da bi se ženka ne izdala, če bi ga opazila. Ona pa je bila

Naši vojaki se vračajo iz ruskega ujetništva.

in opere, mimo orožarne, čez razkošno opremljeni, marmornati grajski most preko umazane Spreve tja do kraljevega gradu in Narodnega spomenika.

„Zdaj k Wertheimu!“ je velela Polly, droškar pa je odvrnil: „Kakor ukazuje, Vaša milost!“

Nato je obrnil in se po raznih prečnih ulicah domotal na trgovsko Lipsko cesto ter obstal pred veletržnico Wertheimsko. Polly je droškarja plačala in ga odslovila. Nad uro je trajalo, predno je trgovino ostavila in sedla na električno cestno železnico.

(Dalje prih.)

Jugoslavija.

Jugoslovanski večer v Pragi. Češka narodno-socijalna mladina je priredila na Veliki ponedeljek v Pragi jugoslovanski večer. Ogromna dvorana reprezentančnega (mestnega) doma je bila razprodana. Kljub

Gregorčičevih, Prešernovih in Župancičevih pesmi. Med prireditvijo je prišel brzovaven pozdrav dalmatinskega poslanca Tresića-Pavičića, ki ga je občinstvo sprejelo z velikanskim navdušenjem.

Jugoslovanska država. Pariški srbski poslanik Vesnić, ki se je vrnil s svojega ameriškega propagandnega potovanja, je izjavil, da sta Wilson in vse javno mnenje v Zedinjenih državah prepričana, da se mora vojna končati z ustvaritvijo jugoslovanske države, katere naloga bo odpor proti germanskim osvojevalnim stremljenjem.

Madžari kupujejo hrvatsko zemljo. Madžarski judje, ki so z brezmejnimi odeduštvi zaslužili milijone, pridno kupujejo hrvatska posestva v Lovrani in Opatiji. Kako bi bilo prav, da bi se ves jugoslovanski kapital, ki ga je zelo veliko, združil in ustvarjal povsod slovanska podjetja. Ne dajmo tujcu, kar je naše!

Generalni major Alfred pl. Zeidler, ki je s svojo vojsko prvi vkorakal v Odeso.

Novice.

Z Bleda nam poročajo: Obširno veleposestvo, graščino Bled z jezerom, gradom, več vilami in gospodarskimi poslopji je kupil naš rojak gosp. Ivan Kenda, hotelir v Sofiji na Bolgarskem. Posestvo je imela dosedaj neka dunajska nemška družba v lasti, ki ga je od leta do leta bolj zanemarjala, kar je zelo neugodno vplivalo na kopališče Bled. Kenda je že lastnik znanih hotelov Mallner in Triglav na Bledu. Upamo, da se bo Bled pod novim lastnikom zopet oživel ter tujski promet povzdignil, kar je v velikem interesu tukajšnjih obrtnikov, kateri so vsled vojne z Italijo težko gospodarsko prizadeti.

Ruski ujetniki niso več — ujetniki. V kratkem izide ministrska naredba, ki bo določila, da se mora postopati z ruskimi ujetniki tako kakor z najetimi delavskimi močmi in v bodoče ne bodo vezani izvrševati dela kot ujetniki. V bodoče se bodo smeli svobodno gibati, obiskovati kavarne,

Dne 20. marca se je uvedla letalska redna zveza med Dunajem in Kijevom. Vojni minister general pl. Steiner kliče slavo cesarju.

temu je bilo več sedežev praznih, ker je tik pred začetkom došla prepoved, da se častniki ne smejo udeležiti prireditve.

Mešani zbor pevskega društva »Lukoš«, v pestrih narodnih nošah, je pel hrvatske in slovenske pesmi. »Lepo našo domovino« je občinstvo stoje poslušalo, »Naprej, zastava Slave« je izzvala takšen vihar navdušenja, da jo je pevski zbor moral še enkrat ponoviti. Tem himnam je sledila še češka »Kde domov māj«.

Nato je češki državni poslanec Vaclav Klofač v kratkem, a plamtečem govoru slavil češko-jugoslovansko bratstvo. Svoj navdušeni govor je končal z besedami: »Tavečer podi pozdrav češkega socializma jugoslovanski demokraciji«. Znani pisatelj in pesnik Adolf Černy je predaval o kulturnih strujah in književnosti Srbov, Hrvatov in Slovencev. Opera pevka narodnega Divadla Hrvatica Gabrijela ga. Horvatova je zapela več hrvatskih in nekaj slovenskih skladb, gospa Ana Břečková-Rücková pa je deklamirala hrvatske pesmi. Operni pevec Emil Burian je zapel arijo iz Zajčeve opere »Nikola Zrinjski«, Šef žižkovskega gledališča bivši član slovenskega gledališča v Ljubljani, g. Adolf Dobrovdny je zaključil prireditev z deklamiranjem Aškerčevih,

Letalska poštna zveza Dunaja čez Krakov in Lvov s Kijevom: Eroplan, ki je prvi poletel z Dunaja v Kijev.

gostilne, gledišča itd. V roku dveh do treh mesecev bodo poslali tiste, ki to žele, nazaj v Rusijo, dočim bodo izdali za tiste, ki nameravajo ostati pri nas, posebna navodila.

Nove poštne znamke na Ogrskem. Meseca junija dobijo na Ogrskem nove s sliko cesarja in cesarice okrašene poštne znamke. Cesarjevo sliko bodo imele znamke po 10, 15, 20 in 25 vinarjev, cesarično sliko pa znamke po 35, 40, 65 in 80 vinarjev.

Slika kaže, da se naši vojaki z laškimi otroki dobro razumejo in ljubeznivo zabavajo.

Kongres v Tiflisu proti Ljenu. Veliki kongres, ki se je vršil pod predsedstvom presidenta Čeidsa v Tiflisu, se je izrekel z večino 165 glasov proti vladi Ljenina in proti ratifikaciji mirovne pogodbe.

Karte za tobak. Dunajskim listom se poroča iz zanesljivega vira, da tobačna uprava vendar le namerava upeljati karte za tobak, sicer ne v tem smislu, kakor karte za živila ampak kadilci bodo dobili karte, s katerimi bodo upravičeni kupovati tobak samo v eni natančno določeni tobačni trafiki, ne pa tudi v več trafikah. Nadalje bo tudi določeno, za kateri okoliš bo smela ta ali ona tobačna trafika prodajati tobak. V bodoče torej ne bo mogoče, da bi si kadilec nakupil tobaka sedaj v tej, sedaj zopet v kaki drugi trafiki.

Nova prebiranja. S pozivnim razglasom W zaukazano ponovno prebiranje v letih 1899—1894 rojenih črnovojnikov se vrši na Kranjskem: Dne 11. aprila 1918 v Višnjigori za sodni okraj Višnjagora. — 12. aprila v Trebnjem za sodni okraj Trebnje. — 14. in 15. aprila v Rudolfovem za sodna okraja Rudolfovo in Žužemberk. — 17. aprila v Črnomlju za sodna okraja Črnomelj in Metlika. — 19. aprila v Kostanjevici za sod. okraj Kostanjevica. — 21. aprila v Krškem za sodna okraja Krško in Mokronog. — 22. aprila v Ratečah za sodni okraj Rateče. — 24. aprila v Litiji za sod. okraj Litija. — 26. in 27. aprila v Kamniku za sodna okraja Kamnik in Brdo. — 11. aprila na Jesenicah za sodni okraj Kranjska gora. — 12. aprila v Radovljici za sodni okraj Radovljica. — 13. in 14. aprila v Kranju za sodna okraja Kranj in Tržič. — 15. in 16. aprila v Škofji Loki za sodni okraj Škofja Loka. — 17. 18. in 19. aprila v Ljubljani za sodna okraja Ljubljana (izvemši mesto Ljubljana) in Vrhnika. — 20. in 21. aprila v Ljubljani za mesto Ljubljana. — 23. in 24. aprila v Ribnici za sodna okraja Ribnica in Velike Lašče. 25. in 26. aprila v Kočevju za sod.

okraj Kočevje. — 19. aprila v Vipavi za sodni okraj Vipava. — 21. aprila v Postojni za sodne okraje Postojna, Ilirska Bistrica in Senožeče. — 22. aprila v Logatcu za sodne okraje Logatec, Lož in Cirknica. — 24. aprila v Idriji za sodni okraj Idrija.

Splošno pomiloščenje. »Wiener Zeitung« je objavila naslednje cesarjevo lastno-ročno pismo, ki napoveduje splošno pomiloščenje. Pomiloščeni bodo predvsem tisti, ki

ministru za prehrano, ali pod pogojem, da se v Zenti ne bo rekviriralo. Dosti žita mora imeti Zenta in občinski zastop hoče najbrže poceni odpraviti rekviriranje.

Po 42 dk zabele na mesec in osebo bodo odslej razdeljevali na Reki. Med zabelo se šteje tudi olje. Reška občina je na lasten račun izpitala 1270 prašičev, od katerih jih je doslej zaklala 800.

Ukrajinsko blago za Švico. Iz Berna poročajo, da je ukrajinski delegat Gasenko naznanil zveznemu svetu, da se je ustanovila ukrajinsko-švicarska trgovska pisarna za posredovanje gospodarske izmenjave obeh dežel. Ukrajinsko žito in drugo blago bodo uživali Nemci, Ogrji, Švicarji, morda pride kaj na Dunaj in v Gradec, južni del države pa se bo moral najbrže zadovoljiti z zdihovanjem po Ukrajini.

Naznanjamo, da smo raznašalca Škarfarja odpustili iz službe in torej ni upravičen pobirati naročnino za „Tedenske Slike“ niti za „Slovana“.

Upravništvo „Tedenskih Slik“.

Razne vesti.

Ribji lov. Ob avstrijsko-adrijski obali nalovijo vsako leto rib za osem do deset milijonov kron. Ribičev je šestnajst do osemnajst tisoč, imajo na razpolago okoli 5300 čolnov in jadrnic. Vrednost vseh priprav za ribištvo so cenili pred vojsko na šest milijonov kron.

Največji stolp na svetu. Neka brzjavna tvrdka v Ameriki je sklenila, da sezida največji stolp na svetu, kot postajo za brezžično brzojavljanje, in sicer v Longislandu ali na rtu Connecticutu. Stolp ima biti 307 metrov visok, torej 7 metrov višji nego znameniti Eiffelov stolp v Parizu. Zvezan bo z drugim enakim stolpom v Buenosu.

Naši vojaki v kmetjski kuhinji v Benečiji sredi žensk in otrok, ki so ostali doma.

krivega pričevanja, obrekovanja, oderuštva, navijanja cen, in kazni radi prestopkov proti postavi o živilih.

Aprovizacija.

40.000 metrskih stotov žita hoče mesto Zenta na Ogrskem prostovoljno odstopiti

Dragoceni rokopisi Tolstega sežgani. Iz Stockholma poročajo: Po poročilu „Djena“ so zgorela pri porušenju posestva Pirogowo, ki je pripadalo bratu Leva Tolstoja, po kmetjskih tolpah vsa pisma velikega pesnika, ki jih je pisal bratu, med njimi zadnja, ki jih je pisal pred smrtjo in so imela veliko vrednost.

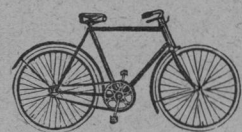
= Učenke =

sprejme takoj **Roza Medved**, krojačica. **Ljubljana, Mestni trg 24/III in poučuje tudi krojno risanje in vrezovanje.**

Gorica **F. BATJEL** Ljubljana

Stolna ulica št. 2-4. Stari trg št. 28.

Trgovina in mehanična delavnica.

Moška in ženska dvokolesa
še s staro pnevmatiko
šivalni in pisalni stroji,
gramofoni, električne
□ žepne svetilke. □

Najboljše baterije.

— Posebno nizke cene so za preprodajalce. —

= PEGE. =

Popolnoma neškodljivo, znamenito, od zdravnikov preizkušeno, po navodilih vseučil. profesorja dr. Hagerja skrbno sestavljeno sredstvo, s katerim je mogoče v najkrajšem času odstraniti pege z obraza, je edino postavno zavarov. „Santo“ krem.

Ta izdelek je bil dolgo časa preizkušán in njegove sestavine vedno izmenjavane, dokler se ni doseglo učinka, da polt obraza že po drugem in tretjem natenjnj postane bela in vsak temen madež (pega) ter vsi izpuščaji popolnoma izginejo. Pri daljši uporabi je mogoče pričarati krasno rožasto barvo, tako da je mogoče ta krem tudi za obraz brez peg uporabiti z krasnim uspehom.

Nekaj res popolnejšega in docela neškodljivega sploh ne obstoja. Najboljši kosmatični izdelek.

Cena „Santo“ kremu proti pegam je K 5.—, s poštino 95 vin. več. Navodilo je priloženo.

Ker se vsak dober izdelek ponareja, prosimo, da pazite na besedo „Santo“.

Vsakemu „Santo“ kremu je brezplačno priložen vzorec pudra.

Po pošti razpošilja brez navedbe vsebine — če se denar naprej vpošlje (tudi v znamkah) ali pa proti povzetju — tvrdka J. Kukla, Praga, Perlova ulica št. 73.

Vsaka gospa

naj čita mojo zanimivo navodilo o modernem

negovanju prsi.

Uspešen svet pri pomanjkanju in opešanju obilnosti! — Pišite zaupno **IDI KRAUSE, Presburg, (Ogrsko) Schanzstrasse št. 2. Abt. 95.** — Ne stane nič.

Za zopetno obratovanje zaradi vojne ustavljene okrožne opekarnice s stroji, z dvema okrožnima pečema za izdelavo zidne in zarezne opeke, se za

takoj išče

opekarski mojster,

ki naj si sam preskrbi žgalce, vkladalce in odvažalce. — Ponudbe z navedbo zahtevane plače ob prostem stanovanju, kurjavi in razsvetljavi, pri čemer se tudi zagotavlja preskrbitev živil, je nasloviti na **Emila Tönnies**a v Ljubljani. —

= Učenca =

sprejme

Zvezna tiskarna v Ljubljani, Stari trg 19.

Zamaške nove in stare,

kupi vsako množino,

Ljubljanska industrija probkovih zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Sijajno lepo lice

in mladostno svežo, rožnato polt do pozne starosti ohranijo žene in dekleta, če uporabljajo moj tisočkrat preizkušeni in od zdravnikov-strokovnjakov dobro priporočeni recept (po dr. Idelsonu). Tisoči zahvalnih pisem. Mozoli, pege, ogrci, lišaji, gube, rdečica obraza, garantirano sigurno izginejo. Pošljem prepis recepta vsakomur zastoj. Pišite takoj na

Fr. Menschik, Dunaj 62., predal 1. oddelek 8.

Zeli se znamke za odgovor.

= Hlapca =

sprejme

Zvezna tiskarna v Ljubljani, Stari trg 19.

Framydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lase in brado za trajno temno barvo. 1 steklenica s poštino vred stane K 2-70.

Rydyol je rozuata voda, ki živo pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštino vred K 2-45. Povzetje 55 vinarjev več. — Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko

Trgovci!

Trgovci!

ako hočete, svoje odjemalce zadovoljiti poslužite se

„ADRIA“ - izdelkov

kakor: kavni nadomestek la z sladkorjem, lug, vaniljin sladkor, pecilni prašek, žafran, nadomestek skroba, naftalin, toaletno milo, dišave vse vrste itd.

Za dobro kakovost svojih izdelkov jamči najsolidnejša ter slovenska tvrdka

Zahtevajte cenik in vzorce.

F. Šibenik,
Adria-izdelki, Zagreb.

Gostilničarjem in hotelirjem

naznanjamo, da imamo v zalogi

knjige za tujce

po najnovjših predpisih izgotovljene.

Zvezna tiskarna v Ljubljani, Stari trg 19.

Vsakovrstne **SLAMNIKE**, slamnate torbice (cekarje), predpražnike, slamnate čevlje (šolne) priporočam gospodom trgovcem za obila naročila.

FRANC CERAR, tovarna slamnikov

— v Stobu, pošta Domžale pri Ljubljani. —

Za županstva in trgovce

imamo v zalogi

zabeležne knjige

in

karte za petrolej

izgotovljene po najnovjših predpisih.

Zvezna tiskarna v Ljubljani, Stari trg št. 19.

Raznašalca ali raznašalko

sprejme upravništvo

Tedenskih Slik, Stari trg 19.

STAVCE

sprejme „Zvezna tiskarna“

v Ljubljani, Stari trg št. 19.

Tiskovine vseh vrst

tabele, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice itd.

natisne lično in ceno

„ZVEZNA TISKARNA“

V Ljubljani, Stari trg št. 19.

kakor: časopise, knjige, brošure, cenike, lepake, letake, vabila vsporede,

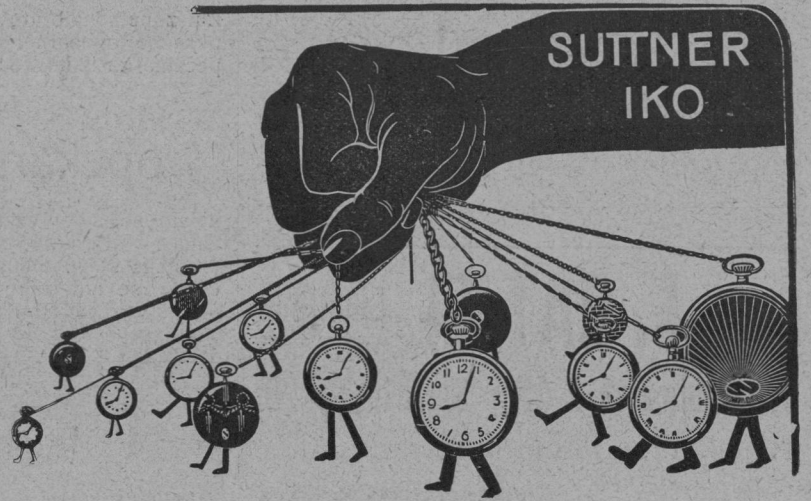
Selenburgova ulica 1
 (izazov trgovine Tlačar)

Špecijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

*** ** **

Dobro ,IKO, uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je
mojstrsko delo urarske umetnosti!

Razpošilja se po povzetju. — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepoticja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,
 katerega zahtevajte zastoj in poštnine prosto

Vse ure so natančno preizkušene.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Kovinate ure po K 22.— 26.—
 32.— 40.— 60.—

Srebrne ure po K 48.— 54.—
 60.— 70.— 90.— 100.—

Kovinate verižice po K 2.— 3.—
 4.— 6.— 10.—

Usnjate verižice po K 1.60 2.80
 4.80

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner ^{samo} v Ljubljani števil. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

Prporoča se
 :: umetna knjigoveznica ::
IVAN JAKOPIČ
 Ljubljana.

Kislo vodo, vino
 :: in sadjevec ::
 razpošilja
A. Oset, p. Guštanj, Koroško.
 Kupim vse vrste zamaške,
 steklenice in sode.

Mazilo za lase
 varstvena znamka Netopir
 napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški v Kolodvorski ulici št. 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Lončki po 5 in 6 K. Pošilja se tudi po pošti če se denar naprej pošlje. Izobno sredstvo za rast las. — Za gotovost se jamči. — Zadostuje steklenica. — Spričevala na razpolago.

Josip Jug,
 pleskarski in slikarski mojster
 Ljubljana, Rimska cesta št. 16
 se priporoča cenj. občinstvu za vsa v to stroko spadajoča dela. Jamčim, da
 :: delam samo s pristnim firnežem. ::
 Solidna in točna postrežba.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Rezervni fond okroglo 1,500.000 kron. **STRITARJEVA ULICA ST. 2.** :: Delniška glavnica 10,000.000 kron. ::

Podružnice v Splitu, Celovcu, Sarajevu, Gorici (t. č. v Ljubljani) in Celju. Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodneje.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije. 4% **rentnine** od vlog na knjižice plača banka sama.